

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові в агенції дневників пасажа Гавемана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінції:

на цілий рік К.	4-80
на пів року „	2-40
на чверть року „	1-20
місячно . . . „	—40

Поодиноке число 2 с з поштовою пересилкою:

на цілий рік К.	10-80
на пів року „	5-40
на чверть року „	2-70
місячно . . . „	—90

Поодиноке число 6 с.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і гр. кат. свят) о 5-й годині по полудні.

Реданція і Адміністрація: уліця Чарнепкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє за зложенем оплати поштової.

Реклямації незапечатані вільні від оплати поштової.

Вісті політичні.

(З парламенту. — Скликає делегацій. — Німці супротив предложеня каналового. — Вісти з Н.меччини).

Вчорашнє засіданє палати послів розпочало ся відчитуванєм інтерпеляцій і внесенєм. Відтак розпочала ся дискусія над законом о маргарині, котру ухвалено в другім і третім читаню. Засіданє скінчило ся по 8 годині ввечером. Слідуюче відбуде ся ві второк.

Wiener Ztg. оголошує такі відручні письма цісарскі: „Любий гр. Годуховскій! Я постановив скликати делегації вибрані угореким соймом на основі артикулу XII. закона з р. 1867 а австрійскою радою державною на основі закона з 21 грудня 1867, для парад над спільними справами на 20 мая с. р. до Відня відручним письмом, котрого відніс долучений. Поручаю Вам зарядити що треба для внесеня дотичних предложень. Вудачент 28 цвітня 1901. Франц Посиф — Годуховскій. — Друге письмо звучить: „Любий дре Кербер! Я спонуканий скликати делегації вибрані радою державною і угореким соймом на 20 мая с. р. до Відня для переведеня діяльностей застерених ім законом. Поручаючи рівночасно моім міністрам для справ спільних внесенє предложень по мысли конституції, поручаю Вам зарядити, що треба для скликав членів делегацій ради державної. Трете відручне письмо поручає скликанє делегації угорекі Селеви.

Після Alldeutsch. Corresp. відбула ся під час вчорашнього засіданя палати послів нарада провідників клубів німецких над жаданями Чехів в справі каналового предложеня. Веі німецкі есторонництва вегавляють ся безусловно за інвестиційним предложенєм. Друге читанє того предложеня має бути всунене до дневного порядку по предложеню горівчанім. Коли би Чехи опирали ся, аби справу каналів взяти під обради разом зі справою регуляції рік тоді Німці змінять своє становище супротив горівчаного закопа. — Як доповість Slavische Corresp. відбули ся вчора дальші наради есторонництв над каналовим предложенєм, в котрих між иншими взяли участь послі Менгер і Кафтан. Показало ся, що зближенє Німців і Чехів можливе супротив того, що підпошено рівночасно важність регуляції рік як і економічне значінє каналів. По полудні конферували в справі каналів заступники центра, чеського клубу і клубу полуднево славянського. Ухвали не було ніякої.

Політичні круги Німеччини ждуть з великим напруженєм на розвязанє кризи в міродатних пруских кругах. Вчора в палаті канцлера під проводом Більова відбула ся довірочна нарада пруских міністрів. Предметом сеї тайної кабінетової наради було розвязанє пруского сойму з причини справи каналів. Дневники висказують гадку, що на тій параді порішено також судьбу кількох міністрів, а іменю міністра фінансів Мікеля, міністра торговлі Брефельда, залізниць Тілепа і рільництва Гамерштайна. Ті міністри мусять в найбільшнім часі подати ся до димісії. Дневники сумніва-

ють ся, чи гр. Більов в теперішній хвили буде мати відвагу розвязати пруский сойм, бо нові вибори могли би дати дал каналового предложеня ще гірший результат. Вчора говорено, що Мікель вже подав ся до димісії. Інші кажуть, що соймони буде предложенє цісарске розпорядженє о замкненю сесії, а відтак міністри подадуть ся до димісії. Voss. Ztg. заперечує веі ті вісти і запевняє, що Мікель лишить ся на становищі і що Більов скорше уступить, як Мікель.

НОВИНИ.

Львів для 4 го мая 1901.

— **Іменованя.** П. Міністер судівництва іменував нотаріального кандидата Ем. Ляшецкого судовим адюнктом в Камінці.

— **Перенесеня.** Пан Міністер судівництва переніс судових адюнктів: Юліана Зедельмараєа в Вишніці до Кімполонга, Конст. Шараневича в Буєка до Богородчан, Станісл. Дидушицького в Тисемениці до Снятина, Вавр. Заградника в Вишнівчичка до Рудок, Гуг. Вайса до Вишніці.

— **Дирекция Товариства взаїмних обезпечень „Дністер“** пригадує отсім, що ІХ. звичайні загальні збори товариства відбудуть ся для 9 и. с. р. о 10 год. перед полуднем у великій залі „Народного Дому“ у Львові. Перед зборами

13)

НЕБЕЗПЕЧНИЙ ЗАПИС.

(З англійского — П. Марвеля.)

(Дальше).

Черльє подивив ся на Евеліну прошиваючо, а она відвернула ся, заломила руки, і видно було, як боролася з якимсь внутрішнім зворушенєм, для котрого не було ніякої видної причини. Мені здаєть ся, що єї нерви були надто напружені, і що Черльє при виважуваню дверий надто утомив ся. Бо тепер, коли то напруженє у него минуло, дрожали єго руки ще так сильно, що муєів відставити лямпу, а навіть голос трохи тремтів.

— Не гадаю, аби Ральфа треба було дуже жадувати; він ще щасливо виїшов з того — відозвав ся.

— Не сходіть тепер обоє на долину — сказав по хвили своїм звичайним голосом. — Ліше буде, як я зараз там піду, і покінчу з Ральфом цілу справу. Здивує ся, що стало ся з нами, коли дам єму ще довше ждати. — Добра ніч, Евеліно! — Добра ніч Мідлтон! Як ще вам за вчасно спати, найдете євітло і огонь на долині.

Я сказав Евеліні добраніч, і пішов за Черльєом по сходах на долину. Він заніс лямпу назад на своє місце в коридорі. Єго рука була знов цевна, поволі пішов вздовж галерії образів. Дорога до моєї комнати вела мене рів-

нож туди. Мимохіть задержавєсь я на горішнім сході, куди сходило ся до галі, і глядів за ним, як він вагуючись крок за кроком, сходяв на долину. З ідальні доносили ся ще звуки фортепяна і спів мужеского голоєу, немов би нещастє вже не наближало ся. За хвили стояв Черльє вже на найвишнім степені, перейшов тяжким кроком галю, і отворив двері до ідальні. Двері тихо за ним замкнули ся, і відтак нагле утихла музика і спів.

XII.

На другий день досвіта збудивєсь я від того, хо хтось увійшов до моєї комнати. Я зірвав ся і побачив, що перед моім ліжком стоїть Черльє цілковито одітий, з євічкою в руці. Єго лице було змінене, видно було по нім, що нічого не спав.

— Приходжу поговорити з вами, Мідлтон, заки відіду, — відозвав ся до мене, коли я цілком розбудив ся. — Ми з Ральфом ідемо ранішнім поїздом. Скажете вітцєви, що меже не вернемо аж завтра, або може навіть довше забавимо, і чи можу числити на то, що аж до нашого повороту промовчите веєо, що чули і бачили?

— Куди ідете?

— До Лондона! За двацять минут відїздимо. Я не вірю, аби то що помогло, але Ральф упер ся, а я не можу єго самого пустити.

— Мій любий Черльє — відповів я, бо на вид єго закуреного лица, щєз цілий мій гнів, — я поїду з вами!

— В ніякий спосіб! — скрикнув скоро. — То цілком непотрібне. Дійстно, не можу на то дозволити!

Але я то ліше знав.

— Стара голова часом потрібна — відповів я; одягаючись скоро. — Можете на мене числити, Черльє! За деєять хвиль буду готовий!

Черльє удавав, немов би справді гнівав ся. Але я не дав ся відвести від моєго наміру. Я дуже добре знав, що значить часом рада старшого, досвідного мужа в критичній хвили.

За деєять хвиль був я на долині в ідальні, де при весело палахкотячим огни на компні оба братя, обути в тяжкі чоботи і вже в панцах, пили при євітлі євічок каву. На столі стояло сніданє, але було нетиканє. На дворі свігало, і полумінє євічок видавала ся в тім сірім євітлі цілком жовта. Рами вікон були цілком завіяні снігом.

Ральф сидів, онустивши голову, при огни, з палицею і шапкою в руці, тяжким чоботом нетерпеливо ступав о помієт.

Колі я увійшов, підвів на мене очі, але не сказав ні слова. З єго лице щєз здоровий румянець, єго черти були тверді і змінені, постарів ся о яких деєять лт.

— Мусимо іти — відозвав ся по хвили лагідно.

— Ще час — успокоював єго Черльє. — Вищий насамперед спокійно свою каву.

І я випив скоро склянку кави, і сказав Черльєови, що іду разом.

— Ні, — відповів Черльє.

— Так! — сказав я рішучо. — Ви ідете до Лондона і я також. Серед таких обставин

відправити ся богослуження о 8-ій годині рано в церкві Успенія Пресв. Діви Марії. До голосованя на загальних зборах управлені: а) властители невилосованих ще листів уділових фонду основного; — б) постійні члени товариства, що обезпечують на 6.000 корон; за комітети парохіяльні, ради шкільні, громади і інші корпорації, управлені до голосованя, голосують їх предідатели, зглядно законні представителі: — в) відпоручники, вибрані в таких громадах, де єсть разом обезпечень по-над 30.000 корон. Вибір тих відпоручників зарядила Дирекція вже в половині цвітня с. р. і вибраним відпоручникам, що заявили готовність прибути на збори, розіслала легітимації і друковане справоздане із замкненим рахунковим за рік 1900. В многих однак місцевостях не докнано ще вибору відпоручників, і Дирекція просить сею дорогою, щоби з огляду на дуже важні справи, які єуть на порядку деннім зборів, всі громади докнали вибору своїх відпоручників, котрі ще дотепер не вибрали. — а відпоручників просить, щоби доконче на збори прибули. — На порядку деннім єсть справа зміни статута, а до правосильности рішень над тою точкою вимаганні є комплет 100 до голосованя управлених членів; проект зміни статута розіслала Дирекція вибраним відпоручникам громад, що заявили готовність прибути на збори, і вишле також дальшим відпоручникам, що не будуть вибрані, а обіцяють взяти участь в зборах, як також вишле кождому з членів, котрий сего зажадає або лично зголосить ся. Проект зміни статута має на цілі розширити круг членів управлених до голосованя, постановити о зворотах з річної надвизки і утворити спеціальний фонд для зворотів, як також доконати інших змін. З уваги на вимагане число голосів до правосильности рішень о зміні статута, проєкт Дирекції товариства всіх управлених до голосованя членів, особливо львівських і з близької охрестности, котрим не трудно прибути, як також відпоручників громад, щоби прибули на ті збори в інтересі всіх членів товариства.

— **Небіщик, що сам за похорон платить.** З Любачева доносять до Киг. Лв. про таку небувалу подію: Тамонний господар Іван Жук з привіщем Слабах помер в неділю о 5-ій годині по полудні. Родина помершого приготвила вже все до похорону, а то: обмила тіло покійника, нарядила тіло, з церкви принесено світло і уставлено коло тіла та замовлено також і домовину. Аж ось вночі около 12-ої години, як раз, коли в уяві

забобонних вилазять оніри з гробів і чорти лізуть до хати, встает небіщик з катафалку, гасить світло, сам розбирає катафалок і каже давати собі вечеряти. В понеділок рано пішов той небіщик до церкви, заплатив за світло, за подвінне і за домовину, а тепер живе спокійно дальше і чекає, коли Господь Бог прише на него вже правдиву смерть.

— **Зміни в руско-народнім театрі.** Др. Грипевацький, мимо представлень виділу „Рускої Бесіди“, арезигнував з дальшого веденя театру і вимовив конкуре. Виділу „Рускої Бесіди“ розписе контракт на дирекцію театру на тих самих услівях, які обовязували теперішнього директора.

— **Стипендию 200 корон річно з фонду ім архимнягині Гізелі** надав совіт інститута „Народний Дім“ у Львові Євгенія Старомійської, кандидаті ІІ року учительської семинарії, сироті по уряднику почтовім.

— **Огні.** В селі Даливі дрогобицького повіта ударив дня 29 цвітня грім в три хати і спалив їх до тла; шкода около 2.000 К. — Вночі на 24 цвітня вибух огонь в Коломиї в домі, де находив ся канцелярня адвоката дра Дудикевича і в его кухні та й на поді паробив досить шкоди.

— **Осторога перед Бразилією.** Міністерство внутрішних справ розіслало комунікат до намістництв і президентур країв, в котрім остерегає ся перед еміграцією до провінції Сао Паольо в Бразилії. Правительство в С. Паольо розписало конкуре на спровадження 30.000 емігрантів. Межи внесеними офертами находить ся чотири таких, в котрих оференти обовязують ся доставити емігрантів з Австрії. З огляду, що австрійські і угорські поселенці звістні яко роботящі і цильні, то могли прийняти одну з внесених оферт. Треба однако зважити, що відносно в С. Паольо для австрійських емігрантів дуже неприхильні. Хто їде до С. Паольо в тії надії, що буде управляти власне поле, прикро заведе ся. В С. Паольо рішучо не дають ніяких ґрунтів; емігранти приневолені наймати ся до акордової роботи на плантаціях кави і там без власного даху, при тяжкій і лихо платній роботі при управі кави заробляти на найнужденішнє удержане. Жите робітників при управі ка-

ви мало чим ріжнить ся від життя невилітливих в давних часах. Властители плантацій, в наслідок що-раз меншої поплатности їх кави, убожіють з кождим роком і коли залізуть в довги, обтинають робітникам їх і так вже малу платню, або цілком єї застановляють. Правної охороги в Сао Паольо робітник не найде бо єї там нема.

— **Помер о. Савин Кислевський,** парох в Чорнолізках, товмацького повіта, дня 25 цвітня с. р. в 59-ім році житя, а в 33 св'ященства.

Господарство, промисл, торговля, гігієна і вихованє.

Ради господарські.

— **Робота в маю.** Тепер настала пора росту для найважніших ростин господарських; одні вже підрастають значно, другі лише що сходять, а мало єсть вже таких, котрі ще треба сіяти. Робота з засівами для того вже значно зменшила ся а господар мусить звертати більшу увагу на інші роботи. Тепер сіє ся і садить ся ще лиш ті ростили, котрі вже не потребують бояти ся приморозків, хоч, як звістно, бувають ще в маю приморозки, котрі можуть наробити багато шкоди. З початком мая сіє ся кукурудзу і садить ся фасоль. Де конюшила не удає ся, або де внаслідок граду треба на ново обеївати, там можна сіяти глітну конюшину або т. зв. іскарнатку. Кому треба багато зеленої паші, той може що 14 днів сіяти мішанку з вівса і вики. Велике значінє яко зелена паша має кукурудза, звана кінським зубом; єї повинні сіяти особливо ті господарі, котрі хотять з малого кусника землі мати багато паші. Але як кукурудза на зерно так і кінський зуб на пашу сіє ся в студентішних сторонах аж в половині мая; в тепліших можна сіяти вже з кінцем цвітня або з початком мая. Кінський зуб і кукурудза вимагає доброго урожайного і пухкого ґрунту, а зародить дуже добре, коли ґрунт під ню погноють ся обірником або гноївкою; із штучних

річниць я скоротити мій побут о кілька днів, і тому поїду з вами. Мої річи можуть надійти опісля.

Коли Черльє почув, що я не наміряю вертати до Сток Морстон, змяк его ушір, а навіть здавалось немов би мій відїзд був для него приємний.

— Га, як хочете — замітив. — Можете навіть в такій невігідній порі їхати, коли конче напиратесь і проведете нас аж до Паддінгтон.

Я притакнув головою і пішов по мій плац. Очевидно я цілком не мав наміру полишати обох братів в Паддінгтон, але був час ще пізніше поговорити о тім.

— Заїздить наша фіра — сказав Черльє, коли я вернув. Ральф вже встав. Але мисливський віз з великим конем не міг заїхати перед входові двері, тільки снігу навів там вітер перед сходами і тому мусів заїхати перед задні двері, де можна було сісти. Черльє взяв поводи до рук. Его брат сів побіч него, а я примістив ся коло візника на заднім сидженю.

Я добре видів, що мене брали лиш з неохотою і що ще в послідній хвили раді би були позбутися мого товариства. Але я був би собі ніколи не простив, колиб був їх цустих самих. Черльє не мав ще трицять літ, а Ральф був навіть о кілька літ молодший. Досвідний, 50-літний муж, міг на случай потреби своєю радою дуже їм помогти, колиб грозила яка небезпечність.

— Скоро — упоминав Ральф — бо спізнимо ся до поїзду.

— Не надто скоро, коли хочемо доїхати — відповідав Черльє. Я дочислив ще десять минут задля снігу. Приїдемо ще на час на дворець, як спокійно будемо їхати, але не, як я пущу коневі поводи. Во тоді, зараз тепер перевернемо і не заїдемо.

Без гуркоту переїхали ми через великі

ворота з камінними львами, на котрих головах були тепер високі снігові шапки, відтак поїхали в гору гостинцем, на котрім майже не було руху.

— Під тамтим горбком буде заміть — сказав Ральф — і ми ще готові зізнити ся.

— І справді, коли ми осторожно зіздили з горбка, побачили на закритій дорогі велику кучу снігу, що по лівій стороні дороги підіймала ся аж понад п'ят, як цукор на шампуну і тягнула ся швперек цілої дороги аж до рова по правій стороні гостинця.

— Спокійно! — крикнув Черльє, коли я встав, аби лишне бачити, в найблизній хвили віхали ми в сніг понад сам рив, але як опісля показало ся надно понад край.

Кілька кроків перед нами лежала дорога, вправді покрита снігом, але все таки можна було нею їхати. Однак ми не могли до неї добити ся, хоч старали ся видобути з м'якого снігу чи в одну чи в другу сторону. Дармо старав ся Черльє захопити коня свистом і ласкавими словами до найбільшого напруження; кінь почав западати в сніг і нагле скрутив в бік. Одно колесо зсупуло ся по стрімкій стіпні в рив і — було по нас — бодай що-до нашого мисливського воза. Ми упали в м'яку масу і так щасливо лучило ся, що поїзд мене дістав ся молодий візник, а я упав на него, инакше ціла пригода для старшого і потяжкого чоловіка як я, могла скінчити ся небезпечно. Черльє і Ральф зірвали ся в одній хвили на рівні ноги.

— Я відразу гадав собі, що то не піде. Але на всякий спосіб варто було спробувати — замітив Черльє, обтріпуючи з себе сніг. — Джордж, оглянь коня і їдь до дому. — Тепер Ральф, даваймо ногам знати і біжім чим скорше, инакше пропав наш поїзд! — Мідльтон, ви справді ліпше зробили би колиб вернули візком до дому.

Не надумуючись пустились оба бігцем в напрямі до двірця. Я здурив і видивив ся на обі темні стати, що скоро віддалювали ся від мене. Они справді лишают мене! Але вже в найблизній хвили знав я що робити. Полишив заснапного товстого візника з конем і возом і побіг що мав сили за обома братами.

Була слаба надія, що при такій непогоді міг і поїзд спізнити ся. Вирочім дорога вела все в долину. Я погадав собі, що мушу бігти і побіг. — Сніг густими грудми збивав ся під моїми ногами. Я зіпрів як вже не знаю коли і дух мені цілковито заперло, але коли я прибіг на малий дворець пять минут по назначенім часі приходу поїзду, побачив з волею, що поїзду ще не було. Черльє і Ральф стояли ще ждучи на пероні.

— Честне слово, Мідльтон — сказав Черльє, що сейчас вийшов против мене — я гадав, що бачу вас послідній раз, коли ви лежали в рові з візником. Мені здаєть ся, що ви справді лише тому так наперли ся їхати, аби нам бути помічним. Правда, я трохи нечемно поводи ся супротив вас, але забудьмо, що було і подаймо собі руки, доки ще ви в тім тощійоцім настрою.

Я не міг ще говорити, але мистигнули собі сердечно руки і я побіг купити білет.

— Але білет дістанете лиш до Тербору! — крикнув за мною Черльє. — Там мусимо пересідати на посішній поїзд до Лондона!

Каснер дав мені білет, відтак приступив до Черльє і приложив вічливо витаючи руку до шапки.

— Чи хто з панів їде до Лондона? — считав.

— Ми всі три!

— О, то бою ся, що не будете могли дістати ся там. Нині рано дістали ми вість, що вчерашній нічний поспішний поїзд з Тербору до Лондона вискочив з шин задля замети

навозів годять ся для кукурудзи томасівка і каїніт. Фасолю пішу садить ся купками по 5 до 6 зерен, і не глибше, як 5 до 6 цм. а па 45 цм корчик від корчика. Так само далеко від себе садить ся і тичпу фасолю, але в той спосіб, що затикає ся в землю тичку а довкола неї в ровець, глибокий па 5 до 6 цм. засаджує ся по 8 до зерен. В міру того як рослини підрастають, множать ся і всілякі великі і малі шкідники. Дятого господар повинен дуже пильнувати того, щоби всі ті шкідники нищити. Малесенькі шкідники можуть иноді паробити дуже великої шкоди, дятого треба їх завчасу вищити, щоби они не розмножували ся. Особливо треба нищити білі мотилі і не чекати, аж з них намножить ся тільки усениць, що можуть зщити й цілі лани капусти. Так само треба нищити всі ті комахи, що шкодять деревам овочевим. В городах і хмельниках роблять иноді земледухи дуже велику шкоду, підідаючи коріне рослини; їх нищить ся в той спосіб, що або вишукує ся їх нори і викопує ся їх та убиває ся, або ловить ся у вазопки, котрі треба закопати на 5 до 6 метрів далеко від себе в той спосіб, щоби край вазонка був лиш трошечки під землею. Землею довкола вазонка треба утолочити, а закопаний вазонок вкрити другим так само великим і з одного боку підложити его, так щоби земледухи могли в ночи лізти попід него і падати з закопаний вазонок. Тепер має господар трохи більше попрацювати дома коло хати, отже нехай на то не забуває і не відкладає роботи на пізійше. Хати в середині треба добре поощищувати і провітрити, та вигубити в них всіляке плягавство як таргани та блющиці. Часте і докладне обчищуване помагає ліпше як всякі купні средства. Де блющиці заплодили ся, треба весь тинк зішкробати і поблїти на ново вапно, до котрого треба додати трохи карболового квасу. Так само треба й тинк з надворку направити, понаправляти дахи, а хто може нехай старе ся вкрити свою хату дахівками, а буде безпечнійша від огню. Так само треба обчищити комори, шпихлірі і стайні. Особливо в шпихлірях треба добре повищувати всі кутики і шпари, а де би замножили ся волики збіжеві, там треба порозкладати або овечі кожї або старі подертї кожухи або хоч би дерги з коний. Волики налізуть в них а тогди треба ті кожї чи дерги

розбив ся, а не здасть ся менї, аби дорога була вже тепер вільна. Мабуть аж в день будуть могли переходити поїзди.

— Нічний поїзд? — спитав нагле Ральф.

— Ви говорите о пощпіннім поїзді, що відходить о дев'ятї години з Тербору до Лондона, а лучить ся з тим, що звідси о осьмїй відходить? — спитав Черльє.

— Так!

— Она мусїла ним їхати! — крикнув Ральф хрипким голосом, коли урядник відійшов.

— Як поїзд спізнив ся — сказав Черльє — вже о чверть години! Чуєте, Джервіс — крикнув за урядником. — Маєте близші вїсти о тїй пригодї? Чи то що поважного?

— Менї здасть ся що ні, я лиш чув, що поїзд вискочив із шин і занер дорогу.

— В таку непогоду їздить мало людий. Вчера певне не було тут ні одного подорожнього до послїдного поїзду?

— Лише двох — один з молодих панів від пастора і якась молода дама, що о малий волос не спізнила ся — бідна дитина — ціла була обшнана свїгом. — Ага, ось вже й поїзд!

Показав на стовп диму і машину, що саме виринала з закруту і велїв дзвонити, хоч ми були одинокими подорожними, що ждали.

Ізда до Тербору тревала всего годину; там мали ми переїсти на пощпінний поїзд головного шляху.

— Що тепер зробимо? — спитав Черльє, коли появили ся на овидї комини Тербору і поїзд вже звільнив. — Можпа заложити ся, що не дістанемо ся до Лондона.

— Але й она ні! — сказав Ральф. — Поїду єї. Тут єї побачу!

На двірци володіла замітна метушня, коми вилїзли з вагона. Купки залїзничих члвків стояли тут і там і живо розмавля-

осторожно здоймити і винести та витріпати в такім місци, де би ті хрупчки можна видїти на землі; їх треба тогди позбирати і спарити кипятком. Збіже в шпихлірях треба часто розгоргати і підкидати віячкою в гору. Також добре єсть домїщувати до збіжа насїня з копрїя або вкладати сьвіжі коловатні. Коли би у когось дома показували ся літаючі молї, то треба їх завчасу ловити і забивати. Тепер також пора звернути більшу увагу па город, на котрий особливо помепні господарі не повинні ніколи забувати. Огірки треба тепер садити або у великих вазонках або в скринках, а ошієла пересаджувати на грядки. На грядках можна тепер сіяти цибулю т. зв. димку, а треба сіяти рїдко; она виросте до осени до величини лїскового орїха; єї відтак виймає ся а з весною садить ся знову і тогди доростає она до значної величини.

Література господарска.

— „Газети господарскаї“ вийшло ч. 6 і містить в собі: Дещо про управу картофель. — Чим можна скріпити слабу конюшину. — Ради і вказівки. — Новини економічні. — Видавцем і одвічальним редактором „Газети господарскаї“ єсть п. Василь Король. Препумерата річна 5 К. 50 с., шіврічна 3 К. 10 с., квартална 1 К. 70 с. Редакція і адміністрація: Львів ул. Бічна-Крикова ч. 5.

— „Praktischer Rathgeber für Gartenfreunde“. Автором єї книжки єсть Wilh Wolf, котрий пише з практики для практики, а книжка єго учить як ходити коло городини, садовини і цьвітїв. Книжка обнимає 370 стор. і має 150 ілюстрацій. Цїна 3 Марки або 3 К. 60 с. Книжка вийшла накладом книгарні Rudolf Mosse в Берліні. Тим самим накладом вийшли ще слїдуєчі книжки господарскаї:

— „Praktischer Rathgeber für Geflügelzucht“ v. Biesenbach, цїна 3 М. — „Praktischer Rathgeber für Bienenzüchter“ v. Hinz, цїна 3 М.

— Дуже добрим підручником для пасічників єсть книжка, що вийшла накладом відєпської фірми A. Hartleben під заголовком: Volksbienenzucht von W. Skarytka, цїна 2 К. 40 с.

ли. З вікон гостинниці виглядали люди, місячми стояли поліціянти, а за залїною решіткою, що окружала дворець, назбирала ся товпа людий і стоячи на убитім жовтїм снїгу цікаво заглядала до середини.

Черльє приступив до якогось поважного пана в чорнім одїю, як здавало ся якогось вишого урядника. Спитав єго о пригоду і одержав відповідь, що вислапо надвичайний поїзд з робітниками, аби очистили шлях і що кожодї хвилі дожидають поворогу єго з подорожними розбитого поїзду.

— Значить, ті бідні подорожні перебули цілу ніч на місци катастрофи? — скрикнув Черльє.

Незнакомий оповїв, що подорожні, котрі остали при житю, примїстили ся в педалекїй хлоскїй хатї. А що буря цілу ніч не втихала, бояли ся вислати перед розсвїтом поїзд по них. — Поїзд відійшов вже перед шів годинию — додав поглянувши на годинник — тепер лише дев'ята. Коли розважити, як пізно прийшла сюди вїсть о нещастю, бо мусїли єї послати в ночи через пішого післанця, то не можна сказати, аби справу проволїкано.

— Приїдуть всі подорожні тим поїздом, що має надїйти? — спитав Ральф.

— Так.

— То їдїть тут! — сказав Ральф і почав проходжувати ся по найчужїйшїй частин перону.

Незнакомий поглянув за ним.

— Може боїте ся о кого з подорожних? — спитав відтак Черльє.

— Так! — почув я відповідь Черльєса і шшов до ждальні, аби трохи огріти ся.

(Дальше буде.)

Переписка господарска.

А. С. в Городенці: 1) Польского підручника о годівлі голубів о скілько знаємо нема. Богато материялу що-до голубів і взагалї дробу знайдете у виходячїй у Львові газетї: „Podowca drobiu“. Газета ся виходить вже другий рік і треба би перший рочник окремо собі купити. Рїчна передплата 6 К. а гроші треба послати під адресою п. Станислав Крупка, Львів, Намїстництво. — 2) Покладки дістанете або у фірми Helena Podivin в Лешоватїм почта Устрики долїшні, або Geflügelhof Smritz Mähren (курки гамбургскї, золотї покладки по 40 с.), брама, ваєндоти, кохїни по 60 с.); — качки пекїнгскї, величезні, білі. Пндичї покладки (по 80 с.): Th. Wanura b. Gergelyfaln почта Nyitra-Ivanka, Угорщина. — Ємденскї гуси: Frau Isabella Pallisch, Pithen Niederösterreich.

Вїсти господарскї, промисловї і торговельнї.

— Стан дерев овочевих. Після справоздапї міністерства просьвіти сильні морози наробили в садах богато шкоди, але взагалї стан дерев овочевих єсть добрий і можна сподівати ся урожаю. З Залїцкїх доносять нам, що там дуже багато морелевих дерев вимерзло а шкоду яку потерпїли Залїцкї на самих морелях обчисляють на кількадесят тисячів корон. Вже кілька лїт пропадає збір морелїв в Залїцкїх.

— Телятка трїй пята утелїла 6-лїтна корова з раси Милтет-Шинцлав в Пїдердофї в Тироли. Всї три телички зовсїм здоровї і добре розвиненї.

— Цїна збіжа у Львові 3 мая: Пшениця 7·80 до 8·—; жито 6·80 до 7·—; овес 6·50 до 6·80; ячмїнь пашний 5·50 до 5·75; ячмїнь броварний 6·50 до 7·—; рїпак 11·25 до 11·50; льнянка — до —; горох до вареня 7·50 до 12·—; вика 8·— до 8·50; бобик 6·30 до 6·60; гречка 7·50 до 8·—; кукурудза стара 6·— до 6·20; хмїль за 56 кїльо — до —; конюшина червона 40·— до 55·—; конюшина біла 40·— до 70·—; конюшина шведска 60·— до 90·—; тїмотка 20·— до 26·—.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 4 мая. В тутешних політичних кругах рішучо заперечують вїсти поданїй Times-ом о сербско-росийскїй войсковїй умовї. Кажуть, що англїйскї газети умисно ширять ті ложні вїсти, аби заколотити приязнї відносини між Австро-Угорщиною а Росєю.

Берлин 4 мая. Також міністер торговлі Брєфельд подав ся до дїмісії.

Софія 4 мая. Тутешні студенти ухвалили резолюцію, в котрїй постановляють, що з огляду на поведнеє Росїї в справї македоньдоньскїй і супротив росийских студентів, не будуть брати участи в відкритю памятника царя Александра II.

Берлин 4 мая. З добре поінформованих кругів впевають рішучо, що цїсар Вільгельм приймив дїмісію міністра скарбу і віцепрезидента пруского міністерства Мікеля.

Льондон 4 мая. В палатї послїв заявив Бродрїк, що в цьвітнї зловлено 1046 Бурїв.

— „З живого і мертвого“ новелї Євгена Малдичевского, дістати можна в руских книгарнях і у автора: площа Академична ч. 4 II. поверх, по цїні 1 Кор. за брошур. і 1 К. 30 с. за оцравлену книжочку.

За редакцію відповідає: Адам Креховецький.

Торговля вина **ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЕРА** у Львові **при ул. Краківській ч. 9** продає вино шампанське Пюсіфа Терлей і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC“ по дуже приступних цінах.

В ТРУСКАВЦІ

Лічить ся з незвичайним результатом: Ревматизм, подагра, товстість, пісок нирковий, астма, ісхіяс, слабости жіночі, недуги серця і жолудка.

В 1 і 3 сезоні о 30% дешевше.

Обширну брошурку о Трускавці висилає на жаданє Заряд.

ПЕРШЕ ГАЛИЦКЕ

Товариство акцій. Для промислу хемічного

(давніше „Спілки командитової“ ЮЛІЯ ВАНІА)

у Львові ул. Косцюшка ч. 5 — поручає на сезон весняний

НАВОЗИ ШТУЧНІ

з гаранцією змісту складників і по найнижших цінах.

Спеціальний суперфосфат під бараболі уживаний з успіхом.

Звертаємо увагу, що продавані нами навози суть виключно нашого власного виробу, тому гарантуємо так за походження як і зміст складників.

Цінники зі способом уживання висилає ся відворотно.

„НЕКТАР“

Головний склад у Відні, VI., Webgasse 28.

Товариство для торгівлі і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини.

Доставці Двора царско-російського.

Надворні доставці кор. Вел. королів: Греції, Швеції і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892.

Grand prix в р. 1900,

найвища відзнака на загальних виставах в Парижі,

Grand prix

найвища відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль

найвища відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Ц і н н и к.

Ціни в коронах за одну коробку російської ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	34	4	5	6	7	8	Чай з Цейлону
1/1	15.20	11.—	10.—	9.—	8.20	7.60	6.70	5.80	5.20	4.30	6.70
1/2	7.60	5.50	5.—	4.50	4.10	3.80	3.35	2.90	2.60	2.15	3.35
1/4	3.80	2.75	2.55	2.25	2.05	1.90	1.70	1.45	1.30	1.10	1.70
1/8	—	—	—	—	1.05	—95	—85	—75	—65	—55	—85

При закупні за 20 корон, транспорт і опакowane безплатно.

ЛЮБІНЬ

Купелі сірчані недалеко Львова.

Найефективніші води сірчані на суші європейській. Купелі болотні. Ліченє електричністю, масажем, інгаляцією. Купелі річні. Для потрібюючих водного лічення ново устроєний відділ гидронатичний, остаючий під управою фаховою. Лічить ся з незвичайним успіхом ревматизм, опухлини по звихненнях і зломаних, золзи, епіанені прояви кили, товстість, недуги жіночі, за давнєї затроєня металічні, всякі недуги шкіри. Двох лікарів, антика, почта і телеграф в містці. Доїзд: Фікер з Городка до Любіня 3 К.; від поштової зі Львова 1 К. 50 с. На жаданє висилає Дирекция проспекти оплатно. Відкрите сезону 20-го мая. В першій сезоні о 30% дешевше. Лікар заведена. др. Володислав Крушинський.

Товариство взаїмних обезпечень

„Дністер“

у Львові, Ринок ч. 10 (дім „Просьвіти“).

перше і одинокє руске товариство асекураційне **припоручене** Вечестному Духовенству і всім вірним Вироесьв. Митроп. і Преоесьв. Еп. **Ординариятми** всіх **трьох епархій**, обезпечає будинки, урядженє домашнє, скот, господарскє знаряди, збіжє в зерні і соломі, сїно в стогах і будинках **против шкід пожарних.**

Стац фонді в з дїем 31-го грудня 1900:

Фонд резервовий	311.540 К. 11 с.	} 520.406 К. 65 с.
Резерва премії	171.942 К. — с.	
Резерва спеціальна	6000 К. — с.	
Фонд емеритальний	30.924 К. 54 с.	

За 1900 р. дістають члени зворот 8% з премії

Шкоди ліквідують ся **безпроволочно.** До кінця 1900 р. **виплатив** „Дністер“ відшкодовани **2,120.834 К. Полїси** „Дністра“ приймає **Банк краєвий** і Каси ощадности: у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Святині, Городенці, Тереховлі, Заліщиках, Городку, Ярославі і Богородчанах при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечати ся через „Дністер“ в товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре має як **найкористнійші** комбїнації.

Товариство взаїмного кредиту „Дністер“ стоваришенє зареєстрованє з обмеженою порукою, приймає **вкладки** до опроцентования по 4% і удїляє **позички** за оплатою 6 1/2% за інтабуляцією або порукою відповідних ручителів.

„Дністер“ **пошукує** спосібних **агентів** в місцевостях, де близько **нема** агенції, і удїляє радо **агенцію** письменим **селянам-господарям.**

АНТІН РУДЬФ

ПОЗОЛОТНИК

виготовлює золоченя престолів і іконостасів по церквах, як також відновлює старі рами і виготовлює всі в обсяг золотництва входячі роботи.

Львів, ул. Личаківська ч. 10.

Інсертати

(„оповіщення приватні“) до „Газети Львівської“, „Народної Часописи“ і всіх інших часописей приймає виключно лиш ново отворена „Агенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсманна ч. 9. Агенция ся приймає також пренумерату на всі дневники краєві і заграничні.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN“

одинокє багато ілюстрованя часопись для аматорів фотографії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фениг. Передплату можна пресилати в австрійських листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.